

Toekomst parochie

Op de vorige OPR heeft Vicaris Selderslaghs een uiteenzetting gegeven over parochies en er werden vragen gesteld, ook aan Pastores en PT, meer bepaald over onze visie.

Zonder de Vicaris te willen herhalen: is de hoofdpdracht van een gelovige gemeenschap het uitbouwen van een evangelische kerk dwz. een gemeenschap vormen rond het woord van de Heer, die samen sacramenten viert en een bijzondere aandacht heeft voor de medemens, vooral dan de zwakste medemens; kortom leven zoals Jezus ons heeft voorgeleefd en geïnspireerd door de Heilige Geest en dit mondt uit in vier peilers: verkondiging, liturgie, diaconie en gemeenschapsvorming.

Daartoe hebben we mensen en middelen nodig en zo kunnen we een inventaris maken, van halen we onze doelstellingen, wat hebben we daarvoor nodig en is dat haalbaar ?

Wat is de situatie nu ? kijken we eerst naar de middelen:

Financieel: de kerkraad, die verantwoordelijk is voor het materiaal beheer, zodat we liturgie kunnen vieren heeft het moeilijk. Het onderhoud van het kerkgebouw kost handenvol geld en ondanks extra inspanningen (het eerste weekend van de maand, waarbij het dalend aantal parochianen toch gul is) moet men elke maand krabben om de facturen te kunnen betalen: een oplossing in het verschiet ? Ik kan er nu geen antwoord op geven, maar het dalend aantal kerkgangers belooft niet veel goeds.

Parochieinkomsten: worden door Rik DV zorgvuldig nagekeken en beheerd en het moet gezegd: de tering is echt naar de nering gezet. Er worden echt geen onnozele kosten gemaakt, meer besparen kan echt niet. Er is nu de gift van de abdij, maar die nu vlug aan een of ander project besteden is gevaarlijk. Daarom pleit ik voor voorzichtigheid.

Andere middelen: we hebben als parochie ook geen onroerend goed. Een behoorlijk parochiecentrum (ik bedoel pastorie met secretariaat, vergaderruimte, ruimte voor persoonlijk gesprek) hebben we niet, wat ook meebrengt dat de pastoor of ik zelf, zich zelden bevinden in de permanentie. Is dit dan noodzakelijk ? zo gaat het toch ook. Maar ook andere verenigingen (OKRA bv) hebben moeite een geschikte locatie te vinden. We komen hier op terug.

Mensen: die de parochie dragen: herinner u het logo van onze parochie.

Dat zijn de talrijke medewerkers in verenigingen, werkgroepen en de pastores.

Zoals u weet is pastoor Paul ook pastoor van VH en karmeliet, wat betekent dat het kloosterleven voor hem heel belangrijk is, zoals een gezin dat is voor ouders. Dat maakt dat de agenda van de pastoor vlug vol geraakt en of we het nu graag hebben of niet: Paul kan onmogelijk in die mate aanwezig zijn, zoals dat was met pastoor Piet. Niettemin slagen we er in om elk weekend minstens 1 eucharistieviering te laten doorgaan en als de pastoor niet kan, kunnen we beroep doen op mr. Caris of mr. Roeyens.

Dan zijn er de talrijke medewerkers: de sterke troef van de Groenenhoek zijn de verenigingen. Maar als we dit eens nader bekijken valt het op dat er problemen dreigen. Zo hebben vele verenigingen trekkers en ik vrees voor het voortbestaan van sommige verenigingen als die trekkers stoppen. Vandaag worden de meeste verenigingen getrokken door mensen die daar tijd voor hebben en de opvolging laat op zich wachten. Immers, jonge gezinnen (al dan niet éénouder gezinnen) hebben wat anders aan hun hoofd dan een vereniging. Trouwens bepaalde verenigingen bestaan al niet meer. Als een vereniging daardoor verdwijnt is dat heel spijtig, zeker die groepen waar dat vriendschap belangrijk is, maar ook omdat die groepen sociale en culturele activiteiten aanbieden wat toch pluspunten zijn. Erger zou het zijn als de “diaconale “ verenigingen ophouden te bestaan, wat dat zou dan ten koste gaan van armen en zieken en als christen zijn we geroepen om voor deze te kiezen.

Daarom heb ik zowel in de federatie, als met Paul en Theo, in het PT aandacht gevraagd voor de talrijke vrijwilligers en medewerkers: dat wil zeggen : zoeken naar wat de vereniging doet voor de parochie en wat de parochie doet (of zou moeten doen) voor de vereniging. Is er nood aan vorming, bijscholing, supervisie of is het gewoon belangrijk aanwezig te zijn. Vandaag de dag kunnen we niet genoeg onderstrepen dat het parochiewerk staat of valt met de vrijwilligers. Niet met de pastoor, niet met mij maar met de mensen die zich inzetten voor de doelstellingen van een gelovige gemeenschap.

Er zijn veranderingen gebeurd en er komen er nog:

We hebben terug een PT en een OPR, waarvan de parochie via de verslagen kan weten wat besproken wordt. Er is een financiële commissie (met transparantie) een werkgroep communicatie en een liturgische werkgroep. We hebben per weekend twee diensten. We promoten ook de gezinsvieringen met VH en waardoor ik zelf meer op VH zal aanwezig zijn en wat de hoogdagen betreft: kerstwake en goede week zullen we ook meer met VH samenwerken. 3 keer per jaar komen de PT's van beide parochies samen om dit te bespreken.

We kunnen tegemoet komen aan de vraag voor sacramenten. (geen gemeenschappelijke dopen bvb) Alleen is het een probleem voor catechisten te vinden zowel voor eerste communie als voor vormsel. (Dit laatste is een federale aangelegenheid geworden)

De uitvaarten worden na Allerzielen woorddiensten (richtlijn Bisdom). De meeste huwelijken zijn dat nu al. Dit betekent niet dat deze diensten niet verzorgd moeten zijn, mensen hebben daar recht op.

Voor het moment kan de parochie ook de diaconie nog aan. Ziekenzorg, Sint Vincentius, Welzijnszorg en Broederlijk Delen zijn in goede handen.

Wat brengt de toekomst: als je het puur op getal kijkt, weten we dat al diegenen die kerkelijk gehuwd zijn en hun kinderen hebben laten dopen, niet kerks zijn althans ze laten dat toch niet zien. Veel kinderen zien we ook niet in de kerk en ik vrees wat dat betreft het ergste. Gelukkig leeft de jeugdbeweging, maar ik zou het spijtig vinden dat parochie en jeugdbeweging totaal uit elkaar groeien, daarom wil ik persoonlijk de kaart van de jeugd trekken door zo veel mogelijk aanwezig te zijn op die terreinen waar dat jongeren bezig zijn (catechese,

jeugdbeweging, gezinsvieringen) goed beseffend dat dit niet de gemakkelijkste groep is, maar ik heb er hoop op. Het is geenszins de bedoeling om missionaris te spelen, maar als parochie is het goed als er wisselwerking is.

Beste vrienden, dit zijn enkele beschouwingen: ik vergeet er nog wat maar di Rupo en De Wever komen ook niet tot een akkoord. Binnen de kerk is er ook discussie hoe ze nu echt moeten omgaan met de crisis die ze nu treft. Hoe zullen we dan de parochie redden ?

Dat is de uitdaging die ik samen met de federatiepastores en met de pastoor, het PT en u allen wil aangaan. Maar een dag heeft maar 24 uur en een week maar zeven dagen, dus dat vergt tijd. Er is nog veel te realiseren, maar er is ook veel gerealiseerd en dat mogen we ook niet vergeten.

Collega Theo heeft het CCV al gecontacteerd om met de PT's van de twee parochies een antwoord te zoeken en een werkplan te ontwikkelen voor onze toekomst.

Jean-Marie